

Ejendom, at forhøje Kørselshastigheden, hvor det uden Fare for Færdselen kan lade sig gøre, medens der kræves Forsigtighed og Hensynsfuldhed til det yderste, hvor Forholdene taler derfor.

Udvalget har overvejet Spørgsmaalet om at lade Motorkøretøjer helt standse ved Sporvognsstoppesteder, naar Ud- og Indstigning finder Sted, men man er blevet staaende ved Lovforslagets Bestemmelser, idet man dog her vil understrege, at Politiet bør sørge for, at disse nøje overholdes. Thi her og ved de andre i § 24 nævnte Steder kan der ikke udvises for stor Forsigtighed.

Ændringsforslag Nr. 31 gaar ud paa en lille praktisk Reform, hvorved det bliver lettere at se, om en Hylvogn er fri eller optaget.

Ændringsforslag Nr. 35 tilsigter at indføre obligatorisk Ansvarsforsikring, hvorved der skaffes større Sikkerhed for, at forulykkede eller deres efterladte virkelig faar den Erstatning, som bliver tilkendt dem. Hvis Ejeren af et Motorkøretøj intet ejer ud over sit Køretøj, og dettes Værdi paa Grund af Slid er stærkt forringet, vil den, som har Krav paa Erstatning, være meget uheldigt stillet, naar Ejeren ikke har afgivet sin Risiko til et Forsikrings-selskab.

Ændringsforslag Nr. 36 gaar ud paa at nedsætte Afgiften for visse Køretøjer, som i særlig Grad virker i Befolkningens Tjeneste.

Ved Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter et *Mindretal* (Rasmus Hansen, Pinstrup, C. Sørensen og Vanggaard) at tilvejebringe de bedst mulige Forhold for Færdselen med Motorkøretøjer paa Bivejene tilligemed den størst mulige Betyggelse for Hestekøretøjer. — Det første søges naaet ved at tillade den større Vogntype: 1,600 kg, der neppe i nogen særlig Grad vil virke skadeligt paa Vejbanen fremfor den mindre Type. Den mindre Vogntype er ofte usolid og upraktisk, og for Ejerne vil det derfor sikkert være en Fordel, at en saadan Vogntype

ikke fremtvinges af Loven. Betyggelsen for Hestekøretøjer søges naaet ved, at det overlades til Kommunalbestyrelsernes Skøn, om en Bivej under 5½ m Bredde bør aabnes for Færdsel med Motorkøretøjer. Det er kun paa de smalle Biveje, at der er nogen nævneværdig Fare til Stede for Færdsel med Hestekøretøjer, naar Vejen tillige befares af Motorkøretøjer, og Erfaringen viser, at denne Færdsel aarlig kræver Menneskeliv. Den stedlige Kommunalbestyrelse kan bedst skønne over, om Egnens Heste er tilstrækkelig „automobilvante“ til, at Færdsel med Motorkøretøjer kan tillades paa de allersmalleste Biveje. — Lignende Bestemmelser med Hensyn til Færdsel med Motorkøretøjer paa snævre Veje findes f. Eks. i vort Naboland Sverige.

Da det bliver Kommunalbestyrelsens Udgift og Ulejlighed at faa afmærket de Biveje under ovennævnte Bredde, som ikke maa befærdes af Motorkøretøjer (Undtagelse: Læger, Dyr læger og Politiet), ligger deri Garanti for, at denne Ret ikke bliver misbrugt. Gennemføres disse Bestemmelser, vil Loven ikke fremtvinge uheldige Vogntyper, og ingen, hverken Førere eller Publikum, vil være i Tvivl om, hvor Motorkøretøjerne har Lov til at færdes.

Mindretallet kan ikke tiltræde Bestemmelsen i § 25, 4de Stykke, der gaar ud paa at indføre obligatorisk Lygtetvang for alle Hestekøretøjer paa samtlige Landeveje fra 1. August til 15. Maj, men foreslaar i Stedet herfor at overlade dette Spørgsmaals Afgørelse til de stedlige kommunale Myndigheder og stiller derfor Ændringsforslaget under Nr. 28.

I øvrigt forbeholder Ændringsforslagsstillerne sig nærmere at motivere deres Standpunkt i Salen ved Forslagets anden Behandling.